

KAPİTALİZMİN YENİ ESARET ZİNCİRLERİ:
“ e-devlet ve e-toplum ”
TEKNOLOJİNİN İNSANLIK YARARINA
DÖNÜŞTÜRÜLMESİ:
“T-Devlet ve B-Toplum”

Cenk YALTIRAK*

Teknoloji sihirli bir değnek zannedilir çoğu zaman. Bazen de insanın özgürlüğünü sınırlayan, baskı altına alan bir araçtır. Oysa elektrik enerjisi, insanı elektrikli sandalyede öldürmeye yaradığı gibi karanlıktan kurtarmaya da yarar. Nükleer enerji için de aynı şeyi söyleyebiliriz. Gelişen teknolojinin kimin çıkarına ve neyin yararına kullanılacağı hep bir soru olarak insanlığın kafasındadır. George Orwell “1984”ü yazdığında ne bireysel bilgisayarları, ne de kameraları hayal edebilmişti. Bugün cep telefonlarının sayesinde nerede olduğunuzun bilinebilir hale geleceğini de. Onun gözetim toplumunda televizyonlar sizleri izliyor ve yapmanızı gerekenleri belirliyordu. Oysa bugün tam tersi yüzlerce kanalı özgür iradesiyle izleyen insanlar kendiliğinden koşullanıyorlar. Gözleyen, bizatihi gözetime maruz kalacağı düşünülen toplum. Bu nedenle batıda yerleşik evrimleşmiş demokrasilerde elektronik izlemeye her ne kadar karşı gibi görülseler de gönüllü olarak kredi kartları, sokak kameraları, devletin elindeki sosyal güvenlik kurumlarında veya nüfus dairelerindeki gözetime yaşamlarını kolaylaştırdığı için göz yumuyorlar. Orwell’in yanıldığı nokta da burada başlıyor. Çünkü Orwell’in öngördüğü toplum, totaliter bir toplumdur. Yöneticilerin totaliter olduğu bir dünyada; piyasa, özgür irade yoksa yaşayamaz. Oysa piyasa ekonomisinin kendini yaşatmak için toplumu manipüle edebilir yetenekleri, gelişen teknoloji ile daha da arttı. Gözetim toplumu yerine daha farklı bir toplum kapitalizmin içinde yaşayarak kendini sürdürebilir. Bu toplum “elektronik” devlet ile elektronik eşya kullanımının çeşitlenmesiyle yaşamının değiştiğini düşünen “elektronik” toplumdur.

Son yıllarda ülkemizde de başlayan bu moda akımın en önemli unsurlarından biri, genç ve büyük bir pazar olan Türkiye’de elektronik eşya gibi algılanan bilgisayarların ve donanımlarının satışının yükselmesini arzulayan bu sektörün uluslararası oyuncularındır. Bu oyuncular, ürettikleri yenilikleri sürekli tüketebilecek elektromania adını verebileceğimiz bağımlı mecrasını genişletmeye çalışmaktadır. Her gün bir yenilik internet iletişiminden ibaret olan sadece bir haberleşme çeşitliliğini farklı araçlarla yaygınlaştırmaktadır. İletişim sektöründeki en çarpıcı değişim cep telefonlarında görülen kullanım çeşitliliğidir. En yakınınızdaki eczaneden lokantaya yerinizi gösteren veya iş yerinizden sizin nerede bulunduğunuzu görebilmelerini sağlayan, sayılamayacak kadar çeşitli, “kullanımı” çok gerekmeyen unsurlar tüketimi kamçılamaktadır. Çoğu devlet kuruluşları internet siteleri ile bilgilendirmeyi ve başvuruyu içeren sistemleri kurmayı ve geliştirmeyi **e-devlet** uygulaması olarak savunuyor. Bilişim Derneği gibi birçok kuruluş bilişim teknolojilerine dayanan bir devlet yapısını kurmak için sadece e-devleti bir seçenek olarak görüyor ve devletin bu konuda adımlarını teşvik etmeye çalışıyor. Oysa gözden kaçan, eğitimsiz bir toplumda yaygınlaşması neredeyse hayal olan bir ütopya yaratılmaya çalışılmasıdır. Gelişen teknolojiyi izleyen okumuş bireylerin, internetten toplumun eli klavye ve fare tutan bireylerinin ne anladığını görmesi için bir internet kafeye girmesi yeterlidir. Bütün gün bilgisayarlarda oyun oynayan ve geçmişteki telsiz salgını gibi elektronik çene çalanlardan başka bir şey göremezler. Bu durumun daha vahim boyutlarını da ortaya koyabiliriz.

* *Jeoloji Müh. Deniz Jeologu (Ar. Gör) yaltirak@itu.edu.tr*

AYDINLANMA 1923

Örneğin üniversitede herhangi bir konuda bir kaynağa ulaşmada ve oradan bir bilgi edinip bir ödev hazırlamada bile öğrencilerin, inanılmaz cehalet içinde arama motorlarında anahtar bir kelime bile yazamadığını gözönüne alacak olursak, **e-devlet** kuracak kuşakların aslında kendi dünyalarında bir hayali canlandırdığını söyleyebiliriz.

Bunun için sadece e-devleti değil onun parçası olacak e-toplumu da irdelemek ve anlamak gerekir. Kapitalizmin pazar ekonomisi modelinde **e-toplum**, yaşamını elektronik olarak kolaylaştıran toplumdur. İnsanlar sabah kalkıp kahvaltısını yaparken başlayan elektronik aletlerle yaşamın kolaylaştırılması bir amaç olarak görülür. İşyerinden çocuğunun okulundaki sorunlara kadar çeşitli sorunlar teknoloji sayesinde kolayca halledilebilir. Bu ilginç ütopya; **e-devlet**, **e-toplum**, **e-ekonomi** anlamında tüketim toplumunun yeniden yapılandırılmasıdır. Bu sistemde toplumun refaha ulaşmasının nasıl başarılacağını, geniş eğitimsiz kitlelerin nasıl eğitileceğini, buna finansın nereden sağlanacağını bulamazsınız. O zaman şu soruyu sormak gerekir, **e-devlet** ve **e-toplum** yükselen değer olarak bir ulusun gelişimine katkıda bulunabilir mi? Yoksa tam tersi bağımlılığı artırıp sürekli bir tüketim girdabının içine mi çeker?

Aydınlanma 1923 çevresi 1995 yılından bu yana gelişen bilişim teknolojilerinin toplumsal yaşamdaki yerini tartışa geldiği için bugün süren tartışmaları geçmişte yaptı ve **e-devlet** ve **e-toplum** söylemlerinin içinin çok kolay boşaltılacağını fark etti. Bu boşaltmanın en temel noktası, elektronik teknolojisindeki gelişimlerin inanılmaz hızına paralel olarak sürekli değişen teknolojilerin çeşitliliğinin efektif olamayacağı ve inanılmaz bir finans kaybına yol açarken ülkeleri yazılım ve bilgisayar çöplüğüne çevireceği gerçeği idi. Çünkü gelişen bilgisayarlar ve yüksek hızlar ile daha karmaşık ve yeni yazılımlar aynı işi yapabilecekti. Oysa yüksek hızlarla temel sorunları çözen yazılımlar ile inanılmaz organik bir devlet yapısı yaratılabilir. Aksine burada bir çeşitlilik değil bir standardizasyon ve birbirleriyle bağlı hücrelerle haberleşen ve çözümler üreten bir devlet yapısı olabilirdi. İşte bu tercih siyasal bir tercih idi. Aydınlanma 1923 bu yapılanmayı **Teknik Devlet** olarak tanımladı. Bu tanımlamada teknolojiyle, sadece var olan bir yapının sağlıklı iletişimi sağlanarak devletin güdümleyici ve geliştirici olması amaçlanıyordu. Bu bağlamda **e-devlet** ve **e-toplum** olarak tanımlanan ütöpik dogma ve sihirli değnek gibi görülen sistemleri tartışmadan ve anlamadan yapmanın zararlarının sürekli yaşanmaya başladığı ülkemizde, geliştirdiğimiz sistemi de tartışmamız zorunlu hale geliyor. Bizler buna **T-devlet** ve **B-Toplum** diyoruz. Aslında konuyu derinine düşünmeyen herkes **T-devlet** modelimizi **e-devlet** ile karıştırabilir. Oysa ulaşmak istedikleri nokta ve amaçlar arasında büyük bir fark var. Bu nedenle bu tanımları temel olarak yapmak durumundayız.

e-devlet: Enstrümantal veya elektronik devlet. Piyasa ekonomisi içinde iletişimi hızlandıran; birçok ürünle bireyler arası iletişimi çeşitlendiren ama yaygınlaştırmayan; tüketim için üretimi destekleyen; kredi kartı, akıllı kart vs. gibi uygulamalarla tüketim toplumunda kağıt para kullanımını azaltan ama kaldırmayan; devlet hizmetlerini internet üzerinde web sayfası kurarak çözmekten öteye düşüncesi olmayan; hizmetleri ve bürokrasiyi kağıdın üzerinde yapmayı gerekli görmeyen; işleyen bir siyasal sistemi evrimleştiren ideolojik bir açılımı olmayan devlet. Bu devlet tipi eğer az gelişmiş bir ülke tarafından kurulmaya çalışılırsa köklü bir ekonomi ve siyasal sistem olmadığından yaratılacak olan **e-devlet** adı altında kendi kendine 'iletişemeyen' spastik bir devlet olacaktır. Bugün de devletin birçok kurumuna ait internet sitesi hantaldır ve içeriği bilgi vermekten öteye gitmez.

e-toplum: Her yerde elektronik iletişimi kullanan; bireysel olarak yaşamını kolaylaştıran uygulamalarla sürekli 'iletişen' ve yönetime açık; sanal ortamda gevezeliği demokrasi zanneden; sürekli olarak bürokrasi ile ilişkisini e-posta ile çözebileceğini düşünen; her mecraya için bir akıllı kartı olan; cüzdanında aynı işlevi gören birçok kartı her iş

AYDINLANMA 1923

için taşıyan; internet ve elektronik ortamdaki yaşam kolaylaştırıcı unsurları bireysel yaşamını rahatlatacağı için isteyen; aslında denetleyici bir devlet yapısına karşı da direnç gösteren; internet ve medya tarafından bilgi bombardımanı ile tüketimi elektronik ortamda sürdüren ve bunu yaşamı kolaylaştırdığını zannederek daha çok tüketen tüketim toplumu.

Özetle **e-toplum**; bireyin kutsal, dayanışmanın zayıf, tüketimin teknoloji ile bir arada ilerlediği ekstra-kapitalist, postmodern mozaik toplumdur. Daha yalın bir ifadeyle spastik olan, sadece birkaç yeri çalışan bir insan gibi kendini yenileyemeyen, teknolojinin dönüştürdüğü, teknolojiyi dönüştüremeyen bir toplumdur. Bu bağlamda **e-devlet** ve **e-toplum**dan ne kastedildiği tartışılmaz ise, gidilecek noktada, bir belirsizlik ve hayale sürüklenen uygulamalarla bağımlı bir toplum yaratılır. Bu da en ağır zararı, teknolojinin toplum yararına kullanılabileceğini savunanlara verecektir.

Bu konuda Kemalist bir devrim olarak tasarlanan **Sayısal Devrim**, 21 yy. teknolojisini toplum yararına nasıl dönüştürebileceğimizi, **e-devlet** ve **e-toplum**un kullanacağı birçok aracın nasıl kamu yararı önde tutularak öte-modern bir toplum geliştirilebileceği temel sorununu çözmeye yöneliktir. Çünkü **e-devlet** ve **e-toplum** kavramları batıda her ne kadar yaygınsa da uygulama aşamasında çözümsüzlüğü de beraberinde taşıyan kavramlardır. Ve bu teknolojileri bir siyasal proje çerçevesinde bir bütün olarak algılayamaz isek aynı 1950’li yıllardan başlayarak sanayileşmeyi taklit edip araştırma geliştirmeyi beceremememiz yüzünden tam anlamıyla sanayileşmememize benzer bir durum oluşacaktır.

Devlet içinde teknolojinin kullanımı batıda evrimle gelişirken, bizlerin aynı yolu izlememiz bizleri sürekli geride bırakan bir açmazdır. Bu nedenle toplumsal yaşamı ilerletecek, ülke ekonomisini 21 yy’a göre yapılandıracak, 21 yy. yurttaşını yaratacak bir tasarım, kim ne derse desin bütüncül kapitalist toplum mühendisliğinin tasarımı olan **e-devlet** ve **e-toplum** kavramlarından daha ötede ve daha adildir. Bu tasarım, birbiri içine girmiş enstrümanların oluşturduğu “yepyeni” bir devlet yapısı olarak tanımlanabilir.

T-devlet: Teknolojik ve teknik devlet. Teknolojiyi bilgi üretmek için ve sorunlara çözüm bulmak için kullanan; sayısal para, sayısal planlama, sayısal vergi ve sayısal kimlik gibi teknolojik uygulamaları devletin bireyle olan ilişkisini düzenlemekte kullanan; bilgi üretmek piyasayı güdümlen; 10, 20, 30 yıllık siyasal ve ekonomik projeksiyonları olan; üretimin mecralarında düzenleyici ve teşvik edici. Bireyin demokratik ortamda tabanda ürettiği bilgiyi tavana taşıyan ve parçalardan oluşturduğu bütünü dinamik olarak geliştiren organik devlet.

B-Toplum: Bilgiyi kullanan; bilişim tabanlı teknolojik devleti denetleyen ve yönlendiren; medya ve internet ortamındaki bilgi bulanıklığını çözebilen; eleştirel akılcı, bilgi ile yetişen, bundan yaşamsal sorunlarına çözümü ararken toplumun sorunlarını da çözmeye çalışan; ortak yaşamı bireysel yaşamın bir üst kurumu olarak gören; üye olduğu her kurum ve kuruluştaki üretimi ve bilgi ile yenileşmeyi sağlayan; bilişim teknolojilerini tüketmeyen, üreten; T-Devlet uygulamalarıyla birleşik devinen organik toplum.

Özetle bireyin kendi başına kalmadığı, yabancılaşmamış, toplumla birlikte geliştiği, toplumun şekillenmesinde rol aldığı (Aynı yuva yapan karıncalar veya bir yere göç eden kuşlar gibi), sorun çözen, dayanışması güçlü, teknolojiyi tüketmek için değil sadece problem çözmek için üreten ve kullanmayı amaçlayan, Kemalist öte-modern organik toplum. Daha yalın bir ifadeyle vücudunun tüm organları sağlıklı çalışan ve iletişim içinde bulunan bir insan gibi yaşayan toplum.

Bu çerçevede teknolojik enstrümanlar bir amaç için kullanılır. Bu da ideolojik yaklaşımla belirlenir. Kapitalist bütüncül toplum mühendisliği projesi, tek yönlü bir sistemde toplumu “**e-tüketim**”le kontrol eder. Sorunları çözmek değil daha çok tükettirmek ve

AYDINLANMA 1923

rahatlatma için teknolojiden yararlanır. Ütopyası “piyasa her şeyi bilir ve yapar” şeklindedir. Üreten, tüketeni “**e-metod**”larla yönlendirir ve bu sisteme bağımlı kılar. Oysa Kemalist “bütünde parçalı toplum mühendisliği”, sürekli devinen ve değişen teknolojiyi sorunları çözmek için üretir ve kullanır. Örneğin, **sayısal para** sayesinde ülkedeki tüm ekonomik hareketlilik bilinir. Kimse rüşvet alamaz, kimse kimsenin parasını çalamaz, kimse trafik suçu işleyemez. Çocuklar tiner alamaz, sigortasız işçi olmaz, siyasette kişisel çıkar sağlanamaz. Sayısal para bunlar gibi yüzlerce sorunu çözen bir araçtır. **Sayısal vergi sistemi** sayesinde kimse beyanname doldurmaz, herkes vergi ödediğinden vergi dilimleri düşer, rant ekonomisi ortadan kalkar, fonlar güçlenir, üretici gerçek kârından vergi verir. Tüketime marjinalleştiği alanlarda vergiler otomatik yükselir, yaygınlaştığı alanlarda düşer, hükümetler meclis ekranında yöre yöre günlük devlet gelir ve giderini görür. Ekonomi gerçek anlamda sayısal olarak boyutlanır. CBS tabanlı sayısal planlama ile yerelden tavana gereksinimler saptanarak kaynaklar planlanır, uydu teknolojileriyle buğday rekolte biliniyor. Tarımda geçmiş yıllardaki gerçek bilgiden tarım şirketleri güdümlenir, dağlarda rüzgarlar boşa esmez, nehirler boşa akmaz, uydu görüntüsünden alınan verilerle ülkede doğal ne kaynak varsa yıldan yıla değişimi görülür. Böyle bir altyapıdan beslenen ekonomi başıboş kalmaz, devlet yıllar yılı projeksiyonlar yaparak yatırım alanlarının kârlılıklarına kadar yön gösterici olur. Her üretici sermayesine uygun ölçekte yatırım yapıp kazanacağı bir yer bulur. Ülkede ne kadar ev yapılacak, ne kadar vida lazım olacak, ne kadar yol aşınacak, kaç kişi evlenecek, ne kadar araç emekli olacak, piyasa nerelerde güdümlenecek, nereye devlet güç aktaracak, yatırıma vergi indirimi ve kaynak teşviki verecek, ne kadar para sağlık için harcanacak ve daha birçok kalemi bilir, gerçek bütçeler yapar. Böyle bir ekonomik güvence içinde üretici, enflasyonun olmadığı bir toplumda parasını güvenle rant ve faiz yerine üretime aktarır, dışardaki piyasalara uzanır. Güçlü şirket yapılarıyla araştırma ve geliştirmeye para harcar. Böyle bir ekonomik yapı ürünlerini sınırsız çeşitlendirmek yerine kaliteli olmasını, yaygınlaştırmayı ve ucuzlatmayı seçer.

T-devletin sayısal uygulamalara bakış açısında elektrik, su, eğitim ne amaçla gerekiyorsa, toplumun tamamında T-uygulamalar aynı nedenle gereklidir. **B-Toplum** böyle bir devlet yapısını kurmak için bilgi ve model üretir. Oysa **E-toplum** karanlıkta otururken (Ör: Evsizlik, sefalet ve eğitimsiz bireylerle kuşatılmışken) otuz çeşit akıllı kartı almayı ve bunu kullanan elitin süper lüks yaşamasını uygarlık zanneder. Böyle bir toplum dengesizdir ve her zaman bazı kesimler kontrolsüz kalma arzusundan, ne sayısal para ister, ne sayısal vergi, ne de sayısal planlama. Çünkü bunlar yapılsa çalamaz, çırpamaz, toplumu uyutamaz. Kontrole açık sistemler, ilk önce piramidin tepesini denetlerler. Çünkü **T-Devletin** birey hakkında ürettiği bilgi, halkın en alt kesiminde çok büyük bir yüzdeyi içerirken, toplumu tüketime yönlendirebilen odakların alanı daha dar olduğundan denetime açılır. Normal bir vatandaşın yıllardır toplanmış gerçek veriye dayanan ekonomik salınım periyotları içinde ani ve devasa anomaliler ancak piyango çıktığında olabilir. Oysa sistemin üst kesimlerinin ekonomik hareketliliklerini gösteren ekonomik salınım eğrilerinde genliklerin belirli büyüklükleri aşması toplumun denetiminden kaçamayacaktır. Bu da toplumun aleyhine bir gelişim midir toplum katmanlarının bilmesi gerekir. Eğer olağanüstü bir gelir var ise bunun yasal olup olmadığını sormanın yurttaşların çıkarlarına bir saldırı olup olmadığını anlamak açık toplumun gereğidir. Böyle bir toplumda denetimin yolu, teknolojinin güç odaklarıncaya değil, ulusal devletin açık toplum demokrasisi tarafından yönlendirilen hükümeti tarafından yönetilmesini ve yapılandırılmasını getirir. Böyle bir devleti ele geçirebilecek hiçbir güç odağı oluşamayacaktır. Çünkü gözetimin halk tarafından yapıldığı teknolojik bir tabanlı demokrasi kendini ortadan kaldıracak her gücü kolaylıkla tespit edebilir.

AYDINLANMA 1923

Aynı durum, piyasanın kaderinin belirlenmesinde üreticinin sanal değerlerle fiyat yükseltmesinin ve toplumu medya bombardımanı ile yetersiz bilgilendirmesinin önüne geçilmesiyle de gerçekleşecektir. Örneğin aynı kimyasal maddeden deterjan üreten biri yerli biri yabancı firmanın fiyat farkının sadece markaya gittiği, yurttaş -deterjanın temel kimyasal bileşiminin açık olarak yazılmasının zorunlu olduğu bir ülkede- içerikleri ve maliyetleri internet ortamından izleyerek görebilir. Bu anlayış üreticinin toplum katmanlarını denetlemesi değil toplum katmanlarının üreticinin ne yaptığını bilmesiyle sonuçlanır ki, bu da, kapitalizmin hak etmediği artı değeri sanal olarak yarattığı sistemi yok eder. Yani devletin temel olarak nelerin tüketileceği projeksiyonunu yaptığı bir dünyada siz fiyatınızı istediğiniz gibi belirlersiniz, ama toplum sizi denetler ve devlet gibi toplum da piyasayı güdümler.

Bu anlamda Kemalist toplum mühendisliğinin yolu, Bütüncül Kapitalist ve Sosyalist Toplum Mühendisliklerinin yolundan baştan beri ayrıdır. Ne devlet her şeyi üreten ve fiyatlandıran bir kurumdur; ne de piyasa keyfi olarak kârlılığını kendi tetiklediği ve denetlediği toplumun ve devletin denetiminden kaçan bir sistemdir. Bu anlamda sayısal güdümlü ekonomi, Kapitalizm ve Sosyalizmin ara yolu olarak görmemiz gereken, eski adıyla sosyal demokrasi veya yeni moda adıyla sosyal-liberal sentezden çok önemli farklılıklar içerir. Toplumcu bakışın ve kalkınmacı anlayışın eğitimden piyasaya kadar özgürlükleri toplumda açıkça denetleyebildiği; ulusal ölçekle bireysel ölçekte çıkarların sürekli birbirini kontrol altında tuttuğu teknolojik bir devlet sistemi için olmazsa olmaz bir ekonomik yoldur. Bu anlamda dünyada bir ilki deneyen Kemalist Cumhuriyet'in, yıllarca önce "yepyeni bir güdümlü ekonomi sistemi kurmaya çalışıyoruz" sözlerinin ardında Kapitalizm ve Sosyalizmin 1930 krizine dünyayı sürüklemesi vardır. O günün koşullarında devlet merkez bankasını bile bağımsız bir kurum olarak yapılandırmış, Anadolu'nun kalkınmamış yörelerinde ekonomiyi güdümlmek için devletten bağımsız sanayi şirketleri kurulmasına sermaye aktarımı yapmıştır. 1939 Mart'ında terk edilen bu sanayileşme anlayışı yerini katı bir devletçilik anlayışına terk etmiştir. T-devlet ve sayısal güdümlü ekonomi uygulaması temel mantığını 1935 ve 1937 sanayileşme ve üretim ekonomisi anlayışından alır. Bu anlayışı 21 yy. teknolojiyle yapılandıran ve sanal eşitlik kavramı yerine "denge ve adalet" kavramlarını koyacak sayısal devrimin, sınıflar arası çatışmaları ortadan kaldıracak ve sınıfların birleşik kaplar ilkesinde olduğu gibi birbirine bağımlı ve organik bir yapı olarak birbirine üstünlüğünü ve egemenliğini kırarak bir hedefi vardır. Bu proje sürekli gelişen ve ileri giden uygarlık saatinin mekanizmasını ülkemizde değiştirmeyi amaçlar. Bu değişim ancak bir bütün olursa ve çok hızlı bir çözümler silsilesi olarak uygulanır ise toplumsal yapı 21 yy'da çağdaş uygarlığı kendi için dönüştürebilecek bir bilgi toplumu olacaktır. Sayısal devrim, T-Devlet ve B-Toplum hedefi çağdaş uygarlık yolunda önemli bir adımdır. Çok sayıda parçadan bir araya gelmiş bir bütündür. Parçalar rasgele ve başıboş olarak geliştirilemez. Birinin eksikliği diğerini işlemez hale getirecektir. Bu anlamda bir bütündür. Sayısal Devrim'in siyasal ve sosyal hedefleri vardır. E-devlet ve e-toplum bu anlamda geride kalacak uygulamalardır.

Kemalistler için bütün "çağdaş uygarlık"tır. Parçalar ise bizi buna götürecek araçlardır. Bu araçlar ancak toplum yararına olursa yaygın ve dengeli bir refah toplumu olur. Böyle bir refah toplumu ise demokrasiyi de, siyasal sistemi de sürekli ilerletecek entelektüel potansiyele sahiptir. Çağdaş uygarlık çağdaş teknoloji değildir. Örneğin, doğa bilimlerine yabancılaşmış bir mühendislik, dünyayı barbarca talan etmektedir. İnsanı merkeze koyan, kutsayan ve teknolojinin ortak bir uygarlık yaratma potansiyelini görmeyen anti mühendis cepheleri ise bu cahil mühendis ordusunun aynadaki yansımasıdır.

AYDINLANMA 1923

Bizler çağdaş uygarlığı inşa ederken sistemin yarattığı tüm anomalileri ortadan kaldırmaya yönelik bir bütün arıyoruz. Bu nedenle, Sayısal Para + Sayısal Kimlik + Sayısal Planlama + Sayısal vergi + Sayısal Gündümlü Ekonomi bir arada, toplum yararına bir bütüncül yaklaşımı belirleyen bir yapı kurularak, devletin kişilerin ve siyasetin üst yapı keyfiyetlerinden ve dalgalandırmalarından kurtarıldığı bir devlet olması gerekiyor.

Yukarıda açıkladığımız gibi Sayısal Devrim, onun enstrümanları olan Sayısal Kimlik, Sayısal Para, Sayısal Vergi, Sayısal Gündümlü Ekonomi ve CBS sistemi tabanlı fiziksel planlama anlayışı T-Devlet'i oluşturur. Bu devrin dönüştürüldüğü tüm üretim ilişkileri yeni bir ideolojik açılım ve gerçek anlamda üçüncü bir yoldur. Avrupa merkezli uzlaşmacı sosyal demokrasinin üçüncü yol söylemiyle baştan başa farklıdır. Bu üçüncü yol her ulusun kendi tarihi ve kültürünü geleceğe taşıyabileceği, modernite evrimini tamamlayacak bir devrim anlayışıdır. Dünya ölçeğinde kaynakların planlamasını gerçekleştirmenin, dengeli ve adil bir dünya yaratmanın şimdilik biricik yoludur. Birçok kişi bu açılımın Türkiye'de gerçekleştirilmesini desteklese bile hayal olarak nitelendirebilir. Oysa bu uçbeyi anlayışı ile sürüklenebilecek bir anlayıştır. Uygulamaları teker teker değerlendirdiğimizde alt yapının hazır olduğu ortadadır. Farklı amaçlar için yeniden organize edilebilir. Aynı bir tespitin taneleri gibi dağınık olan kadrolar ve altyapı ancak ideolojik olarak bir programda bir araya gelirse başarılı bir sonuca ulaşacaktır.

Sayısal Devrimi gerçekleştirmek için ilk önemli adım **Ulusal Bilgi Bankasının** kurulmasıdır. Bu bilgi bankası önce nüfustan başlayarak numara standardizasyonunu yapacak, kurumlar arası bilgi iletişimini ve karşılaştırmasını sağlayacak bir kurum olarak kurulacaktır. Bu kurumun nüfus oranlarına göre her merkezde bir bilgi deposu olacaktır. Bu depolar merkezde ulusal bilgi bankasına sürekli uçlardan bilgi aktarabilecek bir yapıdır. Muhtarlıktan okula, bankadan vergi dairesine kadar tüm merkezler bu sisteme bağlı olarak bilgi verecek ve alabilecektir. Bu sistem bildiğimiz bir banka sistemi gibi olacak, sadece bilgiyi saklayacaktır.

Bu aşama gerçekleştiği anda Sayısal Devrimin ikinci adımı sayısal kimliktir. Nüfus kağıdından ehliyete, sosyal güvenlik numarasından başlayarak yaşamın her alanında diploma numaramıza kadar her türlü bilgiyi üzerinde taşıyan tek bir akıllı kart ile tek bir numaraya sahip olarak yaşamın her alanında aktif kullanılacak bir kimliktir. Üzerinde hakkımızdaki her türlü bilgiyi taşıyan bu kartlar aynı zamanda banka hesaplarında da aynı kimlik numarasının zorunlu kullanılmasıyla bir banka kartı olarak işlevlendirilecektir. Bu kartlar ile herhangi bir terminalden alışveriş yaptığınızda, ilintili banka hesabınız da bilgi olarak taşındığından her türlü harcamanız bu kartla yapılacaktır. Bu kartlar üç aşamalı (Parmak izi, İris tanıma ve yüz tanıma) güvenlik koduna sahip olduklarından başka bireyler tarafından kullanılamayacak özellikte olacaktır. Bu kartlar işyerlerimize girişten hastaneye kadar her yerde kullanılacaktır. Bu sayede çok gelişmiş olan bir tek kart ile birçok kartın işlevi yerine getirilebilecektir. Kredi kartı, banka kartı, ehliyet vb. tüm ilintili belgelerin bilgisi olduğundan sadece bir kere alınacaktır. Bu kart sayesinde ne seçmen kütüğüne, ne nüfus sayımına ne de toplumun sosyo-ekonomik durumunu saptamak için istatistiğe gerek kalmayacaktır. Gerçek sayılarla toplum hakkında her türlü bilgi üretilecektir.

Sayısal kimliklendirme tamamlandığında, üçüncü aşama sayısal para uygulamasına geçilmesidir. Ülkemizde bankacılık sistemi son teknolojiyle donatılmıştır. Ülkemizin şu anda atıl durumda olan ve parası olamadığı için batan, yetişmiş insan kadroları bu uygulamada Merkez Bankası ile birleştirilerek **Ulusal Sayısal Para Merkez Bankasına** dönüştürülebilir. Bu banka ülkedeki sayısal para akışının kontrolü ve yurt dışından gelen dövizlerin sayısal paraya dönüşmesi için bir merkez olacaktır. Çıkarılacak temel bir yasa ile herkesin bir banka hesabına sahip olması ve her çalışanın maaşının bu bankaya yatırılması

AYDINLANMA 1923

yasal zorunluluk olduğunda elden ele para değişiminde azalma meydana gelecektir. Zaten günümüzde şirketler arası ödemelerin %67'si EFT olarak yapılmaktadır. Kurumsal şirketler ve devlet maaşları banka hesaplarına yatırmaktadır. Sayısal paraya geçişin en önemli amacı kayıt dışı ekonominin neredeyse yok edilmesidir. Bunun sağlayacağı ekonomik büyüklük bankacılık sistemini güçlendirecektir. Maaşını herhangi bir kurumdan alan kişinin bankadan bugün de yapabileceği otomatik ödeme talimatları zorunlu hale gelecek, bireyler aldıkları her hizmetin karşılığını maaşlarından otomatik olarak ödeyeceklerdir. Bu sistemde bireylerin çaplarını aşan harcamalar bireyleri yaşamsal olarak etkileyeceğinden her birey ayağını yorganına göre uzatacaktır. Örneğin bu sistemde ne elektrik, ne su kaçak kullanılamayacaktır. Hiçbir hizmeti yasadışı kullanmak mümkün olamayacaktır. Yaygınlaşacak otomatik sayısal para ödeme sistemi sayesinde kamu kayıpları ortadan kalktığı gibi birey başına düşen maliyet azalacağından zaman içinde bireyin gelirlerinde nispi yükselme olarak geri dönecektir. Bu sistemde işveren sadece brüt maaşı bankaya yatıracak; sosyal güvenlik, emeklilik vb. kesenekler otomatik olarak Ulusal Sayısal Para Merkez Bankası'nda bulunan kamu kuruluşlarının hesaplarına yatacaktır. Bu sistem sayesinde kağıt paranın yarattığı her türlü ekonomik düzensizlik ve kirlilik ortadan kalkabilecektir. Aslında sayısal para 4 bin yıldır egemen ve sanal bir değer olan para kavramının sayısal ortamda gerçek bir değere dönüşmesini, üreticiliğin ve emeğin yeniden esas değer olmasını sağlayacaktır. Sayısal para için psikolojik ortam zaten bulunmaktadır. Çok sıfırlı güvensiz bir para yerine herkesin maaş güvencesini yaratacak tamamen sistem içinde yaşamı teşvik edecek bir para düzeni. 21 yy'ın gerçek devrimi olan sayısal devrimin en büyük faydası, paranın kontrolü sayesinde ekonomide spekülasyon ve rantın yok edilmesidir. Bireysel yaşamda Sayısal Kimlikle ilintili "amaçlı hizmet kartları"yla küçük paralara bile gerek kalmayacaktır. İçine para yüklenebilen dokunmatik veya manyetik kartlar ile her yerde para taşınmadan sayısal para kullanılabilir. Bu sayede en basit örneği ile hırsızlık artık tarihe karışacaktır. Ne çantanız, ne arabanız çalınabilir olacaktır. Çünkü bir şey almak ve satmak için sayısal para ve kimlik kullanma zorunluluğu size ait olan her şeyi başkasına satılamaz hale getirecektir. Çünkü alım satımda üretilen her şey için bir vergi kaydı olacak, ancak el sanatları ve emeği ile yapılacak materyaller birinci elden satılabilecektir. Bu bile üretici bireyin bir işletme gibi değerlendirilmesinin yolunu açacaktır. Uluslararası ortama çıkan her yurttaş alacağı uluslararası bir kredi kartı ile yurtdışında harcamasını yapabilecek, parasının durduğu özel bankası Ulusal Sayısal Para Merkez Bankası'ndan yurtdışına döviz elektronik olarak transfer edebilecektir. Aynı şekilde yurtdışından gelen yatırımcılar herhangi bir bankada açtırdıkları hesaba döviz yatırabilecek ve ülkeye girmeden sayısal para kullanabilmek için misafir sayısal kimliği alabilecektir. Böylece yurtdışından kara para girişi de tarihe karışacaktır. Böyle bir ekonomik sistemin içinde oyuncu olmak için yasalarla beraber hareket etmek zorunlu olduğundan sistemin tanımadığı metotlarla para kazanmak imkansız hale gelecektir. Bu da yasaların içinde yaşayan yurttaşların güvenliğini yükseltirken yasadışı yaşamı baskılayacak ve engelleyecektir.

Sayısal Para ve Kimliği birleştiren sistemin diğer bir önemli ayağı Sayısal Vergi Sistemi'dir. Bu sistemde vergi sadece son aşamada, tüketim aşamasında var olacaktır. Vergi kalemlerinin azaldığı bu sistemde birey bir malı tüketirken vergilendirilecektir. Vergi her bireyi kapsadığından sosyo-ekonomik katmana göre bireyler aldıkları her şey için farklı vergi ödeyecektir. Emlak vergisinden gelir vergisine kadar her alanda tek bir sistem olduğundan geliri ve gideri belli olan, ürettiğinden kazancı hesabına otomatik geçen şirketlerin -elektronik muhasebe sayesinde, ay ay vergi yatırmak yerine yıl sonlarında otomatik olarak- gelir vergileri Sayısal Vergi Sistemine banka hesaplarından akacaktır. Bu sistemin en önemli yanı vergi oranlarının düşük ve sistemin bütüncül ve kapsayıcı olmasıdır.

AYDINLANMA 1923

Bu ortamda gerçekten zarar eden ve iyi yönetilmeyen şirketlerin optimizasyon yönünde uyarılıp güdümlenerek ulusal ölçekte ekonomiye zarar vermemeleri de sağlanabilecektir. Sayısal Vergi Sistemi vergi vermeyi sayısal bir rutin haline getirdiğinden zaman ve kaynak israfının önüne geçilecektir. Bu sistemi yerel olarak her boyutta izleyen Maliye Bakanlığı en ufak birimden en yaygın alanlara kadar günlük vergi gelirlerini izleyerek kendini düzeltebilecek, hataları anında fark edebilecektir. Bu da yurttaşların tüm haklarını güvence altında tutacak bir demokratik sistemin önünü açacaktır.

Coğrafi Bilgi Sistemi Temelli Fiziksel Planlama, sayısal haritalar, uydu görüntüleri vb. fiziksel belirleyicilerle yerel bilgi üreten kurumların Ulusal Planlama Dairesine aktardığı gerçek bilgilerle dayanacaktır. Bunun için iki nokta arasında oluşacak taşıma, ekonomik faaliyet vb. her şey için karar noktasında bilgi üretilebilecektir. Örneğin sayısal yükseklik haritalarına giydirilmiş sayısal jeoloji haritaları sayesinde “iki nokta arasında demiryolu mu, otoyol mu daha ucuza mal olur ve hangisi kamu ve işleticisi yararına daha kârlıdır?” sorusuna “taşınacak yolcu sayısı ne ile taşındığında daha ucuz olacak?” sorusuyla yanıtı verecektir. Bu durumda Ankara-İstanbul arasında Hızlı Tren mi yoksa otobüs işletirler mi daha çok kâr edecekleri yatırımcılara gösterildiğinde, kısa vadeli değil uzun vadeli kârlı çözümün seçileceği aşikardır. Ülkenin verimli tarım alanlarına otomobil fabrikası yaparken bunların depremselliği daha önceden ortaya koyulduğundan daha sağlam zeminlerde tarım alanlarını da mahvetmeden fabrikalar yapılabilir. Doğan çocuk sayısına göre 6 yıl sonra olacak öğrenci sayısı bilinebilecek, ona gereken derslik, öğretmen, kalem, defter sayısına kadar yıllara yayılan eğitim projeksiyonları yapılabilir, topyekûn bir eğitim seferberliği sağlanabilecektir. Ne kadar insana nerede gereksinim olduğu sorusunun cevabını bilen bir devlet, üniversite ve yüksek okulları işsiz yaratmak için kurmayacaktır. Bu sistemde yağın bir damla yağmurun bile boşa gitmeyeceği sulama sistemleri ve hidroelektrik sistemleri kurulabilirken; ülkenin nüfusu -projeksiyonu gelişen sosyo-ekonomik seviyeye göre, birey başına düşecek elektrik enerjisi miktarına göre- enerji yatırımlarında özel sektörü güdümlenebilecektir. Bu sistemin en önemli yararı, üretici olanın en fazla kârı elde edeceği, en fazla artı değeri -çalışanını da yükselterek- üretebileceği güdümlenici gücüdür. Bu sistem, şehirlerin yerel ölçekte ve ulusal ölçekte planlanmasında, gelişim projeksiyonları yapılmasında önemli bir araç olacaktır. Yeni şehirler kurulması, sanayinin yapılandırılması, hatalı yerleşimlerin tasfiyesi, ulusal ölçekte emlak bilgisinin oluşturulması ve bunun yurttaşlar yararına yapılandırılması ülke ölçeğinde fiziksel planlama gücünü gösterecektir. Söz konusu fiziksel planlama devletin bireye en uygun yatırım alanlarını seçenekler halinde sunmasıdır. Böylece yatırımcılar devletin üstlendiği bir görev olarak algılanan birçok hizmeti kendileri üretilen veriyle yatırım alanı olarak görecektir. Kârlılığın olmadığı, maliyetini karşılayan ve bir bölgeyi güdümlenecek ekonomik faaliyeti güçlendirecek yatırımlar ise devlet tarafından yapılabilir. Bu durumda zengin bölgelerden gelir düzeyi daha düşük bölgelere devlet -sosyal devlet olmasının gereği olarak- her konuda yatırım yapabilecek, bireylere sermaye aktarımında kolaylık sağlayacaktır. Örneğin nüfus ve ekonomik yapısı yüksek bölgelerde gelir vergisi oranları ve kredi oranları yüksek tutulurken düşük bölgelerde daha da düşük tutulabilir. Bu sistemde sayısal para ve vergi sistemi sayesinde bir bölge için tanınan ayrıcalıklar sadece orada kullanılabileceğinden batık krediler ve duvarlardan ibaret yatırımlar olmayacaktır. Bu durumda ulusal sermaye ile uluslararası sermaye yatırımında ve güçte dengelenebilir. Ulusal ölçekteki dev şirketler ile KOBİ’ler arasında organik bir bağ da sağlayacak bu sistem, ülkenin ekonomik tüm unsurlarını spastik çalışmaktan kurtaracak, tam anlamıyla dayanışma ile ilerleyen ulusal sermaye güçlenecektir. CBS tabanlı fiziksel kaynak planlaması ülke yönetiminde neyi yapıp neyi yapamayacağımızı gösterecektir.

AYDINLANMA 1923

Sayısal Güdümlü Ekonomi: Güdümlü ekonomi daha önce de sözünü ettiğimiz gibi Cumhuriyet'in son 8 yılında kalkınmada ve devletin ekonomiye yaklaşımında kullandığı metottur. Bu metoda göre devlet ekonomik oyuncu değildir. Piyasayı başıboş da bırakmamaktadır. lke çıkarına olmayan bir ekonomik yapılanmada kişisel çıkarın ulusal çıkarı zedelediği yerde devlet sistemi gdmleyebilmektedir. Bu sistem fiziksel planlama programları ile yola çıkmıştır. Ortaya çıkış nedeni, 1929'daki kriz ortamı sonrasında ülkenin çağdaş uygarlığa ulaşması için kıt kaynakların yönlendirilmesidir. Bu fikir 1930 ile 35 arasında aşamalı olarak uygulanmaya konulmuş, 1935 CHP kurultayında açıkça "yepyeni güdümlü bir ekonomi" kurmaya çalışıyoruz diye ifade edilmiştir. Bu dönemden başlayarak ekonomik programlar üretim ekonomisine yönlendirilmiştir. Çağının sorunlarına çözüm arayan Kemalistlerin o gün başarılı oldukları sistem, 1939'da II. Sanayi Planı veya II. Programın iptali ile durmuş ve o günden sonra Türkiye ekonomisi spastik olarak gelişmeye çalışmış ve hastalıklı kalmıştır. Durumun bir yansıması olarak demokrasi de aynı şekilde spastik kalmıştır. Kemalizmin ekonomik sistemi olmadığını sanan subjektif ekol ekonomistleri yapısını ve uygulamaların kaynağını başlı başına inceleme zahmetine girmek yerine Kemalist Ekonomik modeli Marksist ve liberal sistemlere benzetmeye çalışmışlardır. Oysa 'güdümlü ekonomi'nin sosyalist ve kapitalist ülkelerde sadece bazı uygulamalarda denendiği ve parça parça uygulanan bir sistem olarak grldği 1930 dünyasında ilk defa bir bütün olarak bireyi, bireyin yetemediği yerde devleti üretici yapan anlayışın iç içe olması gerektiği Türkiye koşullarında fark edilmiş ve 'güdümlü ekonomi' yepyeni bir yorumla uygulamaya alınmıştı. Bu nedenle güdümlü ekonominin neden **"yepyeni güdümlü ekonomi"** olarak nitelendirildiğine dikkat etmeyenler sürekli Kemalist ekonomiyi karma bir sistem zanneder. Günümüzde **güdümlü ekonomi** adı verilebilecek bütüncül bir sistem yoktur. Oysa sermaye olmayan bir ülkede sermaye yaratmak, fabrika nedir bilmeyen bir ülkede fabrikalar kurmak, binden fazla işçi olmayan bir ülkede işçi sayısını arttırmak, eğitimden başlayarak insan kaynağı yaratılması, bunu anlayacak insanlara öğretmek ve kurulumları işletmek başlı başına bir sistemdir. Bu sistemin merkezinde toplumcu bireyler vardır. **Güdümlü ekonomi** sanayiden tarıma -planlı ekonomi içinde dünyadaki uygulamaları da yeniden yapılandırarak- üretmiştir. Bu ekonomik adımları bugün birebir uygulamayı kimse savunamaz ama bugünün teknolojisi güdümlü ekonomiyi aynı 1930'lu yıllardaki gibi yeniden üretmemizi sağlayabilir. **Sayısal güdümlü ekonomi** başlı başına aynı 1930'lardaki gibi **"yepyeni"** bir anlayıştır. Temel mantığı problem çözmek olan bir ideolojinin takipçileri o günün uygulamalarını değil ancak temel mantığını ve yöntemini izlerler. Dünya ekonomisinde oluşan trblanslardan sürekli etkilenen bir ülkede, kalkınmayı kendi kaynaklarını başkalarına bir mide meselesi olarak peşkeş çekmeye muhtaç etmeyen bir anlayış, bugün teknolojinin sayesinde yapılandırılabilir. Bugün 20 yy. başında kurulan Cumhuriyet'in bilim ve akıl mirası ile temel yöneltici ilkelerinin hâlâ geçerliliğini korumaları uyum sağlamaya ve öteye yönelik olmalarındandır. Bugün güdümlü ekonomiye neden gereksinim vardır? Bu sorunun cevabı aynı 1935'lerin cevabıdır. Teknolojik bir devlet sistemi özel şirketlerin kurabileceği bir şey değildir. Uzun süreli gerçek bilgiye dayanan kaynak planlaması ve pazar boyutlandırması da aynı şekilde. Elektronik devlet olarak nitelendirilen uygulamalar spastik bir anlayışla ülkeyi bilgisayar ve yazılım plğine çevirir. Oysa birçok parçadan oluşan bu sistemi yaratabilmek ancak devletin elinde olan bir gttr. Avrupa'da bile **e-devlet** uygulamaları devlet eliyle programlanır ve yürütülür. Bizim coğrafyamızda elektronik uygulamalar yerine, dönüştüren ve üreten teknik bir devlet yapısı gereklidir. Bu tür bir devlet, ekonomi mecralarında yol gösterici planlayıcı ve toplumun çıkarını koruyucudur. Üretici nereden ne kadar kâr edeceğini görerek yatırımını yapar. Eğer kârlılık yok ise devlet zengin bölgeden yoksula aktardığı kaynakları toplumsal yarar için güdümler. Bu sistem aynı bileşik kaplar gibi çalışır. Sistemin çapıyla orantılı olarak hacmi

AYDINLANMA 1923

ve yüksekliği arasında bir düzen oluşur. Dar ekonomik alanlarda yüksek olan destek, geniş olan ekonomik alanlarda çok düşük olur. Bu da adaletli ve dengeli bir ekonomik gelişimi sağlar. Dünya pazarlarına ait projeksiyonlarını devletin desteği ile ilerleten şirketler hangi alanda ne üretirse ne kadar pazar bulabileceğini ancak destekleyici bir devletin bilgi üretimi ile öğrenebilir. Buzdolabı üretecekler ne kadar üreteceklerini, araba üretenler ne kadar üreteceklerini bilirler ve yatırımlar bir macera olmaktan çıkar, ekonomide kriz sadece geçmişe ait bir masal haline gelir.

Sayısal güdümlü ekonomi, Sayısal Devrimin açık toplum demokrasisine geçebilmek için olmazsa olmaz koşuludur. Ekonomik olarak gönençli bir toplum ancak denetime açık bir demokrasiyi yaşatabilir. Ancak tabandan tavana yönlendirilebilen bir denetleme sisteminde gerçek demokrasiden söz edilebilir. Sayısal Devrim'in nihai aşaması Sayısal Açık Toplum Demokrasisi olarak tanımlanabilir. Mecliste temsilciler doğrudan seçenlerine bağlıdır. Bu sistemde seçmen isterse temsilcisinin oyunu belirleyebilir. Partiler ancak siyasal nüansları olan, teknik olarak uzmanların oluşturduğu yürütme ve seçilmişlerden oluşan yasama ile **T-Devlet** Projeksiyonu içinde, sadece daha fazla refah toplumuna ulaşmak ve çağdaş uygarlığı yakalamak için ne yapmalıyız sorusuyla uğraşan kadrolar olur. Bu sistemde bireysel alan kamusal alan arasında rejimin varlığını tehdit edecek her hareket, karşısında elektronik referandum mekanizmasıyla güçlendirilmiş bir meclisi bulacaktır. Bu sistemde keyfiyet ilk defa halka aittir. Bu sistemde bireyler kendilerini yönetenlerin kendilerinden gizli bir tasavvurda bulunmasını ulusal güvenlik dışında her alanda açıkça tartışabilir ve kamuoyu oluşturabilir. Böyle bir sistemde bakanlıkların ve kurumların toplum zararına olabilecek uygulamaları, güçlendirilmiş sivil toplum tarafından ancak **T-Devlet** içinde etkisiz hale getirilebilir. Böyle bir toplum elektronik eşya bağımlısı değil elektronik eşyayı bilgi üretmek için kullanan bireysel ve ulusal çıkarlara sahip **B-Topluma** dönüşebilir.

Sonuç olarak **T-Devlet** ve **B-Toplum** kapitalist tüketim toplumunun dışında teknolojiyi geniş kitlelerin yararına kullanabilen açık toplum projesidir. Bu projenin temel ülküsü "Çağdaş Uygarlık" olarak tanımlanmıştır. Yukarıda anlatılan uygulamalar dünyada teknolojinin yıllardır yarattığı barbarlığa karşı teknolojinin yeniden dönüştürülmesini de içermektedir. Bu proje bugün birçok insana uygulanamaz gelse de onlara hatırlatmak gereken bir nokta var. Aynı "olmaz"cı ve "ama"cı kafalar Sevr'e razı mandayla kurtulacağımıza inandılar. Buna karşı olan "uçbeyi" anlayışı bizlere bir Cumhuriyet kurarak nasıl başarılı olacağını gösterdi. O gün Ulus'u ve Cumhuriyet'i bekleyen tehlike bağımsızlığını ve benliğini yitirmiş olarak yok olmaktı. Bu nedenle **"ya istiklal ya ölüm"** parolası ulusal benliği ve devletimizi yarattı. Şimdi de Ulus'u ve Cumhuriyet'i bekleyen bir tehlike var. Daha önce Aydınlanma 1923 dergisinin 42. ve 45. sayılarında anlattığımız, uluslararası bilim dergilerinde apaçık ortaya koyduğumuz bir gerçek tehlike. Bugün biliyoruz ki, önümüzdeki 60 yıl içinde Marmara Denizi'nde doğudan batıya Mw 7.7, 7.2, 7.4 ve 7.5'lik dört büyük deprem olacaktır. Bu depremlerin olma olasılığı bugün doğuda %75'i aşmıştır. Bu nedenle **e-devlet, e- toplum**, AB'ye girme hayalleri kurmak yerine bir gecede 600 milyar dolar yok edecek ve en az 600 bin kişiyi öldürecek ortada olan doğu Marmara Depremi gerçeği ile yüzleşelim. Bu gerçeğe yüzleştiğimizde Sayısal Devrim'in ulusun bağrına sokulan bu hançeri etkisiz kılacağımızı anlamamız da kolay olacaktır. Bugünün gerçeğini bilim tüm çıplaklığı ile ortaya koyarken, AB tartışmaları da, **e-devlet** fantezileri de meleklerin cinsiyetini tartışmaktan öteye gitmeyecektir. Avrupa Birliği kendi bilim adamlarının da ortaya koyduğu büyük deprem olmadan ne tarih verir, ne de bizi içine alır. Çünkü bu maliyet Avrupa Birliği'ni de yıkacak bir maliyettir. Tarih Türk ulusunu doğal bir tehdit ile sınamaktadır. Bilime değer veren tüm bireyler kadere boyun eğmek yerine ulusal

AYDINLANMA 1923

bilinçle Cumhuriyet'i kuran ilkeler ışığında **Kemalist Sayısal Devrim'i** gerçekleştirecek siyasal anlayışa destek olmalıdır. Bu sefer parola "*ya bilim, ya ölüm*"dür.